

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/122/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117204747
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117204747.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Gabriely Varhalíkovej a JUDr. Františka Čisovského v spore žalobcu: RV-Trade s.r.o., Sadovska 2856, Trebišov, IČO: 45 913 803, zast. Advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom, Krmanova 1, Košice, o zaplatenie 314,25 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 31Cb/99/2017-237 zo dňa 21.6.2018 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.
- II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 314,25 eur, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 203,42 eur od 8.1.2016 do zaplatenia, 5,00% úrok z omeškania ročne zo sumy 110,83 eur od 3.12.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.) a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie toto rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu dňa 28.2.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 314,25 eur, 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 203,42 eur od 8.1.2016 do zaplatenia, 5,00% úroku z omeškania ročne zo sumy 110,83 eur od 3.12.2016 do zaplatenia a trov konania. Rozhodnutie založil súd prvej inštancie, a to vychádzajúc aj z obsahu podanej žaloby na zistení, že žalobca uplatnil proti žalovanému peňažný nárok z dvoch škodových udalostí, keď uviedol, že pri škodovej udalosti, ku ktorej došlo dňa 13.10.2015 (ďalej len ŠU 1) bolo poškodené motorové vozidlo Škoda Octavia Sedan, EČV: U rok výroby 2014, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému: M. G. (ďalej aj ako „poškodený 1“), ktorý mal u žalovaného uzatvorené havarijné poistenie. Škodová udalosť bola poškodeným, žalovanému riadne oznámená dňa 13.10.2015 a zaregistrovaná pod č. 8012566411. Poškodený dal motorové vozidlo opraviť v servise žalobcu. Náklady na opravu vozidla vo výške 889,84 eur boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 15174. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 23.12.2015 bolo poškodenému oznámené, že dňa 23.12.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012566411 a uznaná a uhradená žalovaným bola suma iba do výšky 686,42 eur, žalovaný neuznal a nepriznal sumu 203,42 eur, pričom takto neuznaná suma predstavuje rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou č. 8012566411. Podľa vyjadrenia likvidátora k okolnostiam likvidácie vyplýva, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané alternatívne náhradné diely a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 eur/NH s DPH. V prípade doloženia nadobúdacích daňových dokladov o nákupe originálnych náhradných dielov servisom

je možné pristúpiť k prehodnoteniu zníženia poistného plnenia. Neuznanú pohľadávku 203,42 eur poškodený postúpil na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 14.12.2016 na žalobcu. Pri škodovej udalosti, ku ktorej došlo dňa 17.9.2016 (ďalej len ŠU 2) bolo poškodené motorové vozidlo Škoda Octavia, EČV: U rok výroby 2011, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenej: W.. (ďalej aj ako „poškodený 2“), ktorú spôsobil vodič iného motorového vozidla I. X.. Škodová udalosť bola žalovanému ohlásená dňa 20.9.2016 a u žalovaného zaregistrovaná ako poistná udalosť č. 8012948567. Poškodený 2 dal motorové vozidlo opraviť v servise žalobcu. Náklady na opravu motorového vozidla vo výške 690,23 eur boli uplatnené u žalovaného faktúrou č. 16138. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 21.11.2016 bolo poškodenému 2 oznámené, že dňa 18.11.2016 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012948567, žalovaný uznal a uhradil poškodenému 2 sumu iba do výšky 579,40 eur, neuznal sumu vo výške 110,83 eur, pričom žalovaným neuznaná suma predstavuje rozdiel medzi faktúrou a kalkuláciou č. 8012566411. Podľa vyjadrenia likvidátora k osobitostiam likvidácie vyplýva, že pri výpočte poistného plnenia boli priznané originálne náhradné diely do výšky cien kalkulácie, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál. Primeraný náklad na opravu vozidla kalkulácia AUDAPAD č. 8012948567. Neuznanú pohľadávku poškodený 2 postúpil na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky zo dňa 14.12.2016 na žalobcu.

Žalobca v súvislosti s uplatneným nárokom poukázal na to, že právo na poistné plnenie vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Výška nároku na poskytnutie poistného plnenia sa odvíja od výšky vzniknutej škody, pričom žalobca žiada iba zaplatenie sumy za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu, ktorú riadne preukázal a relevantne odôvodnil. Servis, t.j. žalobca pri oprave vyššie uvedených poškodených motorových vozidiel postupoval tak, aby motorové vozidlá boli z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzky schopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava bola prevedená účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti. Jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlá spĺňali rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritéria ako pred škodovými resp. poistnými udalosťami.

V súvislosti s poistnou udalosťou č. 8012948567 (ŠU 2) uviedol, že žalovaný krátil poistné plnenie z dôvodu neprimerane účtovanej normohodiny. Žalobca si však účtoval pri motorovom vozidle Škoda Octavia EČV: U za normohodinu 30,00 eur bez DPH, čo je v porovnaní s ostatnými servismi v danom regióne porovnateľná resp. výhodnejšia a nižšia cena. Krátil tiež poistné plnenie žalobcovi z dôvodu jeho navýšených nákladov na lakovnický materiál, pričom žalobca použil na opravu predmetného motorového vozidla lakovnický materiál, aby motorové vozidlo bolo schopné prevádzky na pozemných komunikáciách ako pred škodovou udalosťou, a preto má žalobca právo na náhradu nákladov za použitý lakovnický materiál v plnej výške tak, ako ho vyčísil vo faktúre č. 16138. Žalobca tiež poukázal na to, že podľa praxe a usmernení EU, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancii, resp. spochybnovaniu kvality opráv a následne možným dôvodom krátenia poistného plnenia. Skutočnosti, ktoré žalovaný uviedol rovnako v oznámení o poistnom plnení v prípade poškodeného 1 (ŠU 1), resp. vo výpočtoch poistného plnenia rovnako nemajú zákonný ani zmluvný podklad a ich cieľom je iba účelovo sa vyhnúť vyplateniu celých poistných plnení, na ktoré majú poškodený resp. žalobca nárok. Medzi poškodeným 1 a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o havarijnom poistení, obsahom ktorej bolo havarijné poistenie poškodeného motorového vozidla Škoda Octavia Sedan EČV: U a na základe tohto zmluvného vzťahu bola medzi poisteným a žalovaným dojednaná povinnosť žalovaného poskytnúť plnenie v dojednanom rozsahu, ak dôjde k poškodeniu, zničeniu daného motorového vozidla akoukoľvek poistnou udalosťou s výnimkou výluk výslovne uvedených vo Všeobecných zmluvných podmienkach. Žalobca si účtoval pri motorovom vozidle Škoda Octavia Sedan EČV: U za normohodinu 30,00 eur bez DPH, čo je rovnako v porovnaní s ostatnými servismi v danom regióne porovnateľná resp. výhodnejšia a nižšia cena. Zároveň kalkulácia žalovaného je stále len predbežná, pričom likvidátori majú možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môžu vkladať rôzne parametre. Žalovaný pri výpočte poistného plnenia bral do úvahy alternatívne náhradné diely. Takýto postup je však v rozpore so Všeobecnými poistnými podmienkami (ďalej len VPP - KAS) - čl. 12 ods.5. Žalobca pri oprave motorového vozidla poškodeného 1 použil originálne náhradné diely, dokladom je faktúra č. 2801542239. Poškodený 1 si splnil všetky povinnosti voči žalovanému vyplývajúce z ustanovení Občianskeho zákonníka (najmä § 799 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka), poistnej zmluvy ako aj príslušných osobitných zmluvných podmienok a zmluvných dojednaní. Rovnako zdôraznil, že podľa praxe a usmernení EU, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom, či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcu dôvodom k strate garancií resp. spochybnovaniu kvality opráv a následne

možným dôvodom krátenia poisťného plnenia, a preto na podanej žalobe o zaplatenie 314,25 eur s prísl. trval.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Zotrvával na dôvodoch nepriznania žalovanej sumy uvedených v Oznámení o poisťnom plnení zo dňa 21.11.2016 ako aj v Oznámení o poisťnom plnení zo dňa 23.12.2015. Namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmlúv o postúpení časti pohľadávky pre ich neurčitosť a tiež z dôvodu neexistencie časti postupovaných pohľadávok; namietal uplatnený úrok z omeškania pri poisťnej udalosti č. 8012948567 a to s odkazom na ust. zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla; tvrdil, že faktúra nepreukazuje skutočnú výšku škody a že žalobca nepreukázal vznik škody, lebo faktúry za opravu neboli uhradené a tvrdil, že došlo k poskytnutiu poisťného plnenia v plnom rozsahu.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním (prednesmi strán sporu a ich písomnými stanoviskami) konštatoval, že v priebehu konania bolo stranami sporu ustálené, že došlo k žalobcom uvádzaným škodovým udalostiam, že medzi poškodeným M. G. a žalovaným bola uzatvorená Zmluva o havarijnom poistení a čo sa týka poisťnej udalosti, kde poškodenou bola p. I., išlo o poisťné plnenie z povinného zmluvného poistenia. Nespornou skutočnosťou bola tiež skutočnosť, že došlo k plneniam, tak ako uvádza žalobca v žalobe resp. sú uvádzané stranami sporu a teda aj zo strany žalovaného.

5. Súd prvej inštancie po vykonaní rozsiahleho dokazovania, oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa škodovej udalosti 1 a 2 (Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2016, faktúry č. 15174 z 5.11.2015, faktúry č. 280154239 z 19.10.2015, Oznámenia žalovaného o poisťnom plnení zo dňa 23.12.2015, poisťnej zmluvy o havarijnom poistení vrátane Všeobecných poisťných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel -VPP - KAS 2, Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2016, faktúry č. 16138 zo dňa 17.10.2016, Oznámenia žalovaného o poisťnom plnení zo dňa 21.11.2016, likvidačného spisu a v ňom obsiahnutých listinných dokladov týkajúcich sa škodovej udalosti 1 a škodovej udalosti 2, Cenníkov jednotlivých servisov v danom regióne, odborného vyjadrenia Ing. D. Y. č. 65/2017 z 9.10.2017) a vec právne posúdil podľa ust. § 34, 35, 37 Občianskeho zákonníka, ktoré obsahujú definíciu právneho úkonu, výklad právneho úkonu a náležitosti právneho úkonu; ďalej podľa § 797 ods. 1, 2, 3, § 799 ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 1, § 443, § 526 Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú poisťnú zmluvu, druhy poistenia a písomnú formu poisťnej zmluvy, právo na poisťné plnenie, splatnosť poisťného plnenia, povinnosti poisteného, povinnosti uhradiť skutočnú škodu v čase poškodenia, povinnosť postupcu oznámiť dlžníkovi postúpenie pohľadávky; § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, týkajúceho sa omeškania dlžníka s peňažným dlhom; § 4 ods. 1 a 2 písm.b/, § 6, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a uzavrel, že žalobcom uplatnený nárok je dôvodný v celom rozsahu.

6. K žalovaným namietanej absolútnej neplatnosti Zmlúv o postúpení pohľadávok, súd prvej inštancie s odkazom aj na Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 14.12.2016 a Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2016 uviedol, že je nevyhnutné aplikovať princíp preferencie platnosti právnych úkonov, pretože právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky. Zdôraznil súd prvej inštancie, že neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný. Poukázal na to, že postupcovia pohľadávky mali proti žalovanému z titulu poisťnej zmluvy resp. z titulu náhrady škody nárok na poisťné plnenie a to vo výške faktúr vystavených autoservisom, ktorý vykonal opravu. Žalovaný pritom uhradil iba časť sumy uvedenej vo faktúrach a časť poisťného plnenia z poisťnej zmluvy resp. náhrady škody vo výške špecifikovanej v zmluvách o postúpení pohľadávky ostala zo strany žalovaného neuhradená, bola postúpená žalobcovi. V zmluvách o postúpení pohľadávky bola časť postupovanej pohľadávky vyjadrená číselne aj slovne, preto zmluvy o postúpení pohľadávok nemôžu byť neplatným právnym úkonom. Žalobca je teda aktívne legitimovaný v tomto spore.

7. Konštatoval súd prvej inštancie, že v priebehu konania bolo stranami sporu ustálené, že nespornými skutočnosťami je vznik škodovej udalosti 1 (ŠU 1) a škodovej udalosti 2(ŠU 2) a tiež úhrada poisťného plnenia žalovaným podľa Oznámení žalovaného o poisťnom plnení a nesporným bola aj skutočnosť, že poškodený mal uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení a žalovaný nenamietal ani tvrdenie žalobcu o tom, že škodová udalosť bola spôsobená subjektom, ktorý mal uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným, preto súd vyššie uvedené skutočnosti považoval za nepochybne preukázané. Súd prvej

inštancie následne skúmal predovšetkým, či si poškodený 1 a poškodený 2 splnili svoje povinnosti a či bol žalovaný oprávnený krátiť poisťné plnenie.

8. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že poškodený 1 (ŠU 1) si splnil povinnosti uvedené v poisťnej zmluve, čo nesporne vyplývalo z listinných dôkazov, ktoré tvorili obsah likvidačného spisu, pretože z Oznámenia o vzniku poisťnej udalosti z havarijného poistenia motorového vozidla zo dňa 6.11.2015 si poškodený splnil svoju oznamovaciu povinnosť voči žalovanému a zároveň došlo k vykonaniu obhliadky poškodeného motorového vozidla likvidátorom žalovaného, čo nepochybne vyplýva zo Zázpisu o obhliadke poškodeného vozidla. Rovnako mal súd prvej inštancie nepochybne za preukázané, že následne žalobca opravil poškodené motorové vozidlo a náklady na opravu riadne vyčíslil na sumu 889,84 eur, čo nepochybne vyplýva aj z faktúry č. 15174 vystavenej žalobcom poškodenému 1 dňa 5.11.2015 a z nej nepochybne vyplýva účtovanie normohodiny 30,00 eur/hod. bez DPH. Konštatoval súd prvej inštancie, že uvedená suma neprevyšuje sumu obvyklú v danom regióne opravcu pre konkrétnu značku a typ vozidla, keďže žalobca cenníkmi preukázal obvyklú cenu lakovacích prác a mechanických pre osobné motorové vozidla Škoda Octavia v rozmedzí 36,00 eur až 45,00 eur s DPH, z čoho súd vyvodil záver, že servis vykonávajúcu opravu daného motorového vozidla neprekročil cenu normohodín obvyklú v košickom regióne pre príslušný typ a značku motorového vozidla.

9. K oprávnenosti žalovaného krátiť poisťné plnenie, súd prvej inštancie uviedol, že z oznámenia žalovaného o poisťnom plnení nevyplýva vôbec riadne zdôvodnenie a preukázanie výšky krátenia poisťného plnenia. Zdôraznil súd prvej inštancie, že zoznam zmluvných autoservisov žalovaného sám o sebe môže mať pre poškodeného, ktorý bol v danom prípade aj spotrebiteľom iba odporúčací charakter. Prípadne vyhradzovanie si práva určiť žalovaným servis, kde sa má oprava poškodeného vozidla vykonať, čo je zároveň diskriminačné voči poisťovníou neurčeným (nezmluvným) autoservisom a obmedzovaním hospodárskej súťaže, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami a následné ničím nepreukázané a riadne neodôvodnené krátenie ceny práce a náhradných dielov uvedené iba v oznámení žalovaného o poisťnom plnení, považoval súd prvej inštancie vo vzťahu k poškodenému za svojvoľné krátenie plnenia žalovaným. Poukázal na to, že listina označená žalovaným ako „Kalkulácia opravy“ z 9.12.2015, z ktorej vyplývajú náklady na opravu vo výške 679,22 eur neobsahuje žiaden relevantný údaj o tom, kto túto listinu vypracoval s riadnym podpisom a pečiatkou žalovaného, preto nemôže byť ani relevantným podkladom pre prípadné určenie výšky poisťného plnenia.

10. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že listina - Vyjadrenie V.. M., likvidátora k danému poisťnému plneniu z 30.11.2017, táto ani nemohla byť súčasťou oznámenia o poisťnom plnení a sama o sebe nemôže byť ani relevantným dôkazom o oprávnenosti krátenia poisťného plnenia žalovaným, pričom odôvodnenie v nej uvedené nezodpovedá odôvodneniu uvedenému v Oznámení o poisťnom plnení zo dňa 29.12.2015. Keďže likvidačný spis neobsahuje ani akúkoľvek výzvu žalovaného poškodenému 1 na doloženie akýchkoľvek dokladov potrebných na posúdenie oprávnenej výšky poisťného plnenia, žalovaný nebol oprávnený krátiť poisťné plnenie iba s poukazom na svoj subjektívny názor a bez riadneho zdôvodnenia tohto krátenia nachádzajúceho sa v likvidačnom spise a oznámeného poškodenému.

11. K tvrdeniu žalovaného uvedeného v danom Oznámení o poisťnom plnení týkajúceho sa doloženia nadobúdacích dokladov o nákupe originálnych náhradných dielov servisov, súd prvej inštancie uviedol, že žalobca faktúrou č. 15174 vystavenou žalobcom poškodenému 1 dňa 5.11.2015 a následne faktúrou č. 280154239 vystavenou žalobcovi dňa 19.10.2015 a faktúrou č. 152251563 vystavenou žalobcovi dňa 2.11.2015 preukázal opodstatnenosť výšky danej opravy. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s vyjadrením žalovaného, že žalobca je servisom, ktorý si sám vystavil faktúru a teda, že žalobca nepreukázal dôvodnosť výšky ani úhradu výšky uvedenej v danej faktúre. Z faktúry č. 15174 vystavenej žalobcom poškodenému dňa 5.11.2015 nepochybne vyplýva fakturácia nákladov za opravu motorového vozidla, bola vystavená po oprave motorového vozidla v čase, keď ešte nedošlo k poisťnému plneniu zo strany žalovaného.

12. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca nepredložil doklady o úhrade sporných faktúr, súd prvej inštancie zastával názor, že povinnosť predložiť takýto doklad nemá oporu v zákone a je vyslovene v rozpore so samotnou podstatou poistenia a tiež v rozpore s praxou poisťovní. Pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu, je nárokom vyplývajúcim z poisťného plnenia, ktorý si uplatnil

poškodený/poistený na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným a ktorú postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky.

13. S poukazom na vyššie uvedené súd prvej inštancie považoval žalobcom uplatnený nárok vo výške 203,42 eur za odôvodnený a keďže žalovaný, ktorý bol povinný uhradiť aj poistné plnenie vo výške 203,42 eur tak neučil, dostal sa do omeškania, a preto súd priznal žalobcovi aj zákonné úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po lehote splatnosti v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Postúpená pohľadávka vyplýva zo zmluvného vzťahu, ktorého predmetom je havarijné poistenie motorových vozidiel medzi postupcom (fyzickou osobou - spotrebiteľom) a žalovaným, ide teda o záväzkovo-právny vzťah, na ktorý treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, pričom požadovanú výšku úrokov z omeškania považoval za súladnú s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko úroková sadzba ECB v rozhodnom čase bola 0,05% ročne. Z Oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 29.12.2015, adresovaného poškodenému 1 vyplýva, že po ukončení šetrenia poistnej udalosti žalovaný poukázal na účet žalobcu poistné plnenie iba vo výške 686,42 eur, a teda s poukazom na oznámenie žalovaného a nepochybne preukázaný nárok žalobcu, súd priznal žalobcovi ním uplatnený úrok z omeškania zo sumy 203,42 eur od 8.1.2016 do zaplatenia.

14. Súd prvej inštancie pri posudzovaní žalobcom uplatneného nároku, týkajúceho sa škodovej udalosti, ktorú spôsobil poistený žalovaného W. ktorý v čase dopravnej nehody mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného, vychádzal taktiež predovšetkým z listinných dôkazov, ktoré tvorili obsah likvidačného spisu. Súd prvej inštancie mal za nesporne preukázané, a to zo Záznamu o dopravnej nehode zo dňa 19.9.2016, nahlásenie škodovej udalosti žalovanému ako aj skutočnosť, že dopravnú nehodu spôsobil poistený žalovaného W. I.. Poškodený si splnil oznamovaciu povinnosť voči žalovanému a zo zápisu o obhliadke poškodeného vozidla nepochybne vyplýva jej uskutočnenie likvidátorom žalovaného. Následne žalobca opravil poškodené motorové vozidlo a náklady na opravu riadne vyčíslil, čo nesporne vyplýva z faktúry č. 16138 vystavenej žalobcom poškodenému 2 dňa 17.10.2016, ktoré vyčíslil na sumu 690,23 eur a z nej nepochybne vyplýva účtovanie normohodiny 30,00 eur/hod. bez DPH. Súd prvej inštancie mal tiež za preukázané, že z dodacieho listu č. 165304630 vyplýva dodanie odrazky do zd. nárazníka Liftback a zd. nárazníka Kombi ORIGINÁL a z pokladničného dokladu vyplýva úhrada daných náhradných dielov predávajúcemu uvedenému v dodacom liste č. 165304630. Identifikácia a rozsah a miera poškodenia motorového vozidla ako aj jeho stav po oprave vyplýva tiež z predložených fotografií. Súd prvej inštancie zastával názor, že servis vykonávajúci opravu daného motorového vozidla neprekročil cenu normohodín obvyklú v košickom regióne pre príslušný typ a značku motorového vozidla, žalobca cenníkmi preukázal obvyklú cenu lakovacích prác a mechanických prác pre osobné motorové vozidlá v rozmedzí 36,00 eur až 45,00 eur s DPH.

15. K oprávnenosti žalovaného krátiť poistné plnenie súd prvej inštancie uviedol, že z Oznámenia žalovaného o poistnom plnení zo dňa 21.11.2016 vôbec nevyplýva riadne zdôvodnenie a preukázanie výšky krátenia poistného plnenia. Zdôraznil súd prvej inštancie, že aj zoznam zmluvných servisov žalovaného sám o sebe môže mať pre poškodeného 2, ktorý bol v danom prípade aj spotrebiteľom iba odporúčací charakter, vyhradzovanie si práva určiť poistovňou servis je zároveň diskriminačné voči poistovňou neurčeným (nezmluvným) autoservisom, čo je obmedzovaním hospodárskej súťaže a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi zmluvnými stranami. Prípadné vyhradzovanie si práva určiť žalovaným servis, kde sa má oprava poškodeného vozidla vykonať a následne ničím nepreukázané a riadne neodôvodnené krátenie ceny práce a náhradných dielov uvedené iba v oznámení žalovaného o poistnom plnení považoval súd prvej inštancie vo vzťahu k poškodenému 2 za svojvoľné krátenie plnenia žalovaným. Poukázal tiež na to, že aj listina označená žalovaným ako „Kalkulácia opravy“ zo dňa 15.11.2016, z ktorej vyplýva výpočet žalovaného na náklady na opravu vo výške 579,40 eur, neobsahuje žiaden relevantný údaj o tom, kto túto listinu vypracoval s riadnym podpisom a pečiatkou žalovaného, preto nemôže byť ani relevantným podkladom pre prípadné určenie výšky plnenia. Rovnako nebolo preukázané, že by táto listina bola poškodenému resp. žalobcovi riadne doručená spolu s oznámením o poistnom plnení. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že listina označená ako „Vyjadrenie V. M.“ z 30.11.2017, z ktorej vyplýva písomné stanovisko likvidátora k danému poistnému plneniu, táto nemohla byť ani súčasťou oznámenia o poistnom plnení a sama o sebe nie je ani relevantným dôkazom o oprávnenosti krátenia poistného plnenia žalovaným, pričom odôvodnenie v nej uvedené nezodpovedá Oznámeniu o poistnom plnení zo dňa 21.11.2016.

16. Zdôraznil súd prvej inštancie, že rovnako aj v prípade škodovej udalosti 2 likvidačný spis neobsahuje akúkoľvek výzvu žalovaného poškodenému 2 na doloženie akýchkoľvek dokladov potrebných na posúdenie oprávnenej výšky poistného plnenia, a preto žalovaný nie je oprávnený krátiť poistné plnenie titulom náhrady škody iba s poukazom na svoj subjektívny názor a to bez riadneho zdôvodnenia tohto krátenia nachádzajúceho sa v likvidačnom spise a oznámeného poškodenému 2. Súd prvej inštancie v nadväznosti na vyššie uvedené poukázal na to, že žalobca faktúrou č. 16138, dodacím listom č. 165304630, pokladničným dokladom preukázal opodstatnenosť výšky danej opravy. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s vyjadrením žalovaného, že žalobca je servisom, ktorý si sám vystavil faktúru a teda že nepreukázal žalobca dôvodnosť výšky, ani úhradu výšky uvedenej v danej faktúre. Z faktúry č. 16138 vystavenej žalobcom poškodenému 2 nepochybne vyplýva fakturácia nákladov za opravu poškodeného motorového vozidla v celkovej výške 690,23 eur, táto bola vystavená po oprave motorového vozidla v čase, keď ešte nedošlo k poistnému plneniu zo strany žalovaného.

17. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca nepredložil doklady o úhrade sporných faktúr, súd prvej inštancie zastával názor, že povinnosť predložiť takýto doklad nemá oporu v zákone a je vyslovene v rozpore so samotnou podstatou poistenia a tiež v rozpore s praxou poisťovní. Pohľadávka, ktorej zaplatenie je predmetom sporu je nárokom vyplývajúcim z poistného plnenia, ktorý si uplatnil poškodený/poistený na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným (správne Zmluvy o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla - poznámka odvolacieho súdu) a ktorú postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení časti pohľadávky.

18. S poukazom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie uzavrel, že žalobcom dôvodne uplatnený nárok žalovaný neuhradil, a preto zaviazal žalovaného na jeho zaplatenie spolu so zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 5,00% ročne tak ako ich žalobca uplatnil a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti dlhu, ktorá nastala po ukončení šetrenia škodovej udalosti a to podľa predpisov občianskeho práva (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie mal za to, že výška úrokov z omeškania tak ako bola žalobcom uplatnená a súdom priznaná, je teda v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže úroková sadzba ECB v rozhodnom čase bola 0,05% ročne.

19. K tvrdeniu žalovaného, že podľa § 11 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z. sa naňho vzťahuje ochrana pred povinnosťou platiť úroky z omeškania, súd prvej inštancie uviedol, že podľa ust. § 11 ods. 6 a 7 citovaného zákona, má žalovaný povinnosť vykonať riadne šetrenie, ktorého cieľom má byť zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a následne riadne a včas poskytnúť poistné plnenie. Ak sa dôvody krátenia poistného plnenia ukážu neskôr ako neopodstatnené, nemôže sa na poisťovňu vzťahovať ochrana pred vznikom omeškania podľa § 11 ods. 7 cit. zákona. Dané ustanovenie je možné aplikovať v prípade, ak je v súdnom rozhodnutí zaviazaný na zaplatenie náhrady škody poistený ako škodca, a ten následne predloží poisťovní právoplatné rozhodnutie súdu, nie však vtedy, ak poškodený využije možnosť priameho uplatnenia nároku podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona a nárok proti poisťovni uplatní v súdnom konaní. Zdôraznil, že ak žalovaný odmietol nezákonným spôsobom poskytnúť poistné plnenie, musí znášať aj sankcie s tým spojené v podobe zákonných úrokov z omeškania.

20. Súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených listinných dôkazov mal nepochybne za preukázané, že poškodení neporušili žiadnu zo svojich zmluvných povinností, predložili relevantné dôkazy o oprave daného motorového vozidla podľa pokynov žalovaného. Zdôraznil súd prvej inštancie, že nemôže byť na ťarchu žalobcu, resp. poškodených, že si vybrali na opravu svojho motorového vozidla iný servis ako servis nachádzajúci sa v zozname zmluvných servisov žalovaného, pretože by to bolo v rozpore s právnymi predpismi SR. Žalovaný nie je podľa súdu prvej inštancie oprávnený krátiť poistné plnenie iba s poukazom na svoj subjektívny názor, bez riadneho zdôvodnenia tohto krátenia v likvidačnom spise. Keďže na základe dôkazov nachádzajúcich sa v spise mal súd prvej inštancie nárok žalobcu nepochybne preukázaný, čo do dôvodu a výšky, upustil od vykonania ďalšieho stranami sporu navrhnutého dokazovania s odkazom na odôvodnenie uvedené v ods. 32 tohto rozsudku. Vzhľadom k tomu, že súd skúmal splnenie povinnosti strán sporu najmä z likvidačných spisov, ktoré majú relevantnú vypovedaciu hodnotu vo vzťahu k posudzovaniu splnenia povinnosti strán v danej veci, upustil aj od vykonania znaleckého dokazovania navrhnutého žalovaným, pretože ako to vyplýva z likvidačných spisov, žalovaný sa neodvolával na žiadne odborné posudzovanie výšky poistného plnenia, na žiadny znalecký posudok, iba na kalkulačný program.

21. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1, 2 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

22. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, teda odvolacími dôvodmi uvedenými v ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP.

23. Žalovaný v podanom odvolaní, a to vo vzťahu k obom poistným udalostiam („PU 1“ a „PU 2“) zotrval na svojej námietke absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1 a č. 2 z dôvodu jej neurčitosti, ako aj z dôvodu neexistencie postupovanej pohľadávky. Poukázal na to, že podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1 má postupca M. G. voči žalovanému pohľadávku v celkovej výške 889,94 eur, postupca č. 1 však nikdy nemal pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 889,94 eur a podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 2 má postupca Lýdia I. voči žalovanému pohľadávku v celkovej výške 690,23 eur, postupca č. 2 však nikdy nemal pohľadávku voči žalovanej v celkovej výške 690,23 eur. Zastával tiež názor, že postupované príslušenstvo pohľadávky v Zmluvách o postúpení pohľadávky č. 1 a č. 2 v podobe trov súdneho konania v čase podpisu zmlúv nemohlo existovať. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 1 došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky vo výške 203,42 eur a že Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 2 došlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky vo výške 110,80 eur. V súvislosti s touto námietkou navrhol žalovaný výsluch postupcu č. 1 a postupcu č. 2 k okolnostiam uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania nevykonal. Uviedol tiež, že podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1 a pohľadávky č. 2 je odplata za postúpenie dohodnutá v osobitnej dohode a predložená nebola. Poukázal na to, že právnym titulom uplatneného nároku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky č. 1 je v tomto súdnom konaní poistné plnenie z havarijného poistenia, že poistený má nárok na poistné plnenie v súlade s uzatvorenou poistnou zmluvou a že nárok z havarijného poistenia, tak nie je nárokom na náhradu „reálnej“ škody. Právnym titulom žalobcom uplatňovanej časti pohľadávky vo výške 110,83 eur je nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nie nárok na poistné plnenie ako to uvádza súd prvej inštancie.

24. Žalovaný vo vzťahu k obom poistným udalostiam v odvolaní uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal tú skutočnosť, že ním fakturovaná cena práce je cenou obvyklou v danom regióne pre opravu príslušného typu a značky motorového vozidla, že cenníky, ktoré predložil žalobca sú druhovo určené cenníky, ktoré neuvádzajú cenu práce pre príslušný typ a značku motorového vozidla pre obdobie v akom bola oprava vykonaná a sú cenníkmi autorizovaných servisov, pričom žalobca je neautorizovaný servisom. Žalovaný ďalej poukazuje na cenníky neautorizovaných servisov v Košickom regióne, ktoré majú preukazovať, že priemerná cena práce v danom čase predstavovala inú sumu ako tú, ktorú fakturoval žalobca. Nepovažoval žalovaný za správne, že súd prvej inštancie vychádzal z cenníkov predložených žalobcom a že na obsah žalovaným predložených listinných dôkazov neprihliadol. Žalovaný ďalej uviedol a to vo vzťahu k obom poistným udalostiam, že sa nestotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 29.12.2015 („PU1“) a zo dňa 21.11.2016 („PU2“) vôbec nevyplýva riadne zdôvodnenie a krátenie poistného plnenia.

25. Žalovaný následne už len vo vzťahu k poistnej udalosti č. 8012566411 („PU1“) poukázal na čl. 12 ods. 5 VPP KAS-2, keď len s odkazom na Oznámenie o poistnom plnení tvrdil, že priznal primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla a tiež na čl. 10 ods. 16 VPP KAS-2, v zmysle ktorých bol poškodený 1 povinný predložiť doklady preukazujúce originalitu náhradných dielov, s čím sa súd prvej inštancie podľa názorov žalovaného nevyporiadal.

26. Žalovaný nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že krátil poistné plnenie a tvrdil, že poistné plnenie nekrátil a už vôbec jeho postup pri likvidácii tejto poistnej udalosti nebol svojvoľný, ako to súd prvej inštancie uviedol. Zdôraznil, že poskytol poistné plnenie v plnom rozsahu podľa poistnej zmluvy, ktorú uzatvoril s právnym predchodcom predchodcu žalobcu č. 1 a k nej prislúchajúcich všeobecných

poistných podmienok,. Keďže k žiadnemu kráteniu poistného plnenia nedošlo, naopak poistné plnenie bolo poskytnuté v celom dojednanom rozsahu, je zrejmé, že ani Oznámenie o poistnom plnení zo dňa 29.12.2015 nemôže obsahovať zdôvodnenie neexistujúceho krátenia poistného plnenia. Žalovaný ďalej uviedol, že náklady na lakovací materiál vypočítal program AUDATEX, sú vypočítané v závislosti na skutočnej spotrebe pri výpočte podľa plochy jednotlivých dielov a výsledné hodnoty spotreby lakovacieho materiálu sú aritmetickým priemerom zohľadnených výrobcov a v kalkulačných systémoch AUDATEX tieto hodnoty vyjadruje hodnota 100 v podpornom kóde PK 51 - 100 %.

27. Žalovaný zastával názor, že pokiaľ z odborného vyjadrenia č. 65/2017 V. D. Y. vyplýva, že výška lakovacej konštanty môže byť od 100 % do 150 %, tak mal za to, že priznanie lakovacej konštanty vo výške 100 % žalovaným bolo primerané. Tvrdil, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal dôvodnosť spotreby použitia lakovacej konštanty 110 %. Žalovaný sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že kalkulácia nákladov na opravu vozidla z 9.12.2015 vypracovaná žalovaným v sume 679,22 eur neobsahuje žiaden relevantný údaj o tom, kto túto listinu vypracoval (riadny popis a pečiatka žalovaného), preto nemôže byť podľa súdu relevantným podkladom pre prípadné určenia výšky poistného plnenia a že rovnako žalovaným nebolo preukázané, že by táto listina bola právnomu predchodcovi č. 1 riadne doručená spolu s oznámením o poistnom plnení. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nezodôvodnil na základe akej právnej normy by mala byť daná povinnosť žalovanému na doručenie kalkulácie nákladov na opravu a tvrdil, že pri stanovení primeraných nákladov na opravu (pre neautorizovaný servis) žalovaný vychádzal z kalkulácie nákladov na opravu z 9.12.2015. Pre stanovenie nákladov na opravu žalovaný používal licencovaný kalkulačný program AUDATEX, pričom z predloženej kalkulácie nákladov na opravu vyplýva, že bola vyhotovená individuálne pre poškodené motorové vozidlo a teda nepochybne predstavuje vyčíslenie reálnych nákladov spojených s opravou poškodeného motorového vozidla.

28. Žalovaný ďalej tvrdil, že žalobca nepredložil doklad o uhradení ním vystavenej faktúry č. 15174, čím žalovaný mal za to, že táto faktúra nebola uhradená, pričom s poukazom na čl. 12 bod 5 písm. a) VPP KAS-2 označený ako plnenie poisťovne žalovaný hradí účelne vynaložené náklady na náhradný materiál a opravu a z uvedeného vyvodil, že primárnou podmienkou plnenia zo strany žalovaného je, že došlo k vynaloženiu nákladov a ďalšou podmienkou je účelnosť vynaloženia týchto nákladov.

29. Žalovaný už len vo vzťahu k poistnej udalosti č. 8012948567 (ďalej „PU2“) uviedol, že náklady na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 579,40 eur boli vyčíslené na základe kalkulácie zo dňa 15.11.2016. Tvrdil, že pre stanovenie nákladov na opravu žalovaný používal licencovaný kalkulačný program AUDATEX, pričom z predloženej kalkulácie nákladov na opravu vyplýva, že bola vyhotovená individuálne pre poškodené motorové vozidlo. Žalovaný podľa tejto kalkulácie dotknutú škodovú udalosť aj likvidoval, t.j. uhradil právnomu predchodcovi žalobcu nárok na náhradu škody v celom rozsahu. Žalovaný zastával názor, že žalobca nepreukázal dôvodnosť ním uplatneného nároku, pretože faktúra č. 16138 ako jednostranný právny úkon nemôže relevantne kvantifikovať a objektivizovať výšku škody, v tomto prípade žalobca sám svojím jednostranným právnym úkonom určil výšku škody, ktorú súd bez ďalšieho preskúmania akceptoval. Zdôraznil, že žalobca navyše nepreložil ani len doklad o úhrade faktúry č. 16138 za opravu poškodeného vozidla. V prípade, ak bola služba (vykonanie opravy) poskytnutá (žalobu v uplatnenej časti) bezplatne, tak takáto škoda žalobcovi (právnomu predchodcovi žalobcu) nevznikla (uznesenie NS SR sp. zn. 4Ncdo 23/2008 zo dňa 21.12.2009). Zároveň žalovaný konštatoval, že za účelom stanovenia výšky škody na poškodenom motorovom vozidle žalovaný navrhol znalecké dokazovanie, ktoré súd nevykonával.

30. Žalovaný taktiež namietal nedôvodnosť uplatneného úroku z omeškania s odkazom na ustanovenie § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uviedol, že šetrenie PU2, ku ktorému došlo dňa 20.9.2016 sa ukončilo dňa 18.11.2017, poškodený si u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody dňa 23.9.2016. Na základe vyššie uvedeného žalovaný ukončil šetrenie škodovej udalosti v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote, oznámil poškodenému výšku priznaného plnenia ako aj dôvody nepriznania celého uplatneného nároku a zároveň poskytol plnenie. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nemohol dostať do omeškania.

31. Záverom podaného odvolania žalovaný s odkazom na ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia musí byť jasné, zrozumiteľné, výstižné a presvedčivé, že obsahom práva

na spravodlivú súdnu ochranu je aj právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky nastolené účastníkom v priebehu konania. Odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny. V nadväznosti na to uviedol, že súd prvej inštancie posúdil Zmluvu o postúpení pohľadávky č. 1 a Zmluvu o postúpení pohľadávky č. 2 ako platné a účinné zmluvy a námietky žalovanej týkajúce sa ich absolútnej neplatnosti vyhodnotil ako neopodstatnené. Pri posúdení nárokov žalobcu (nárok na náhradu škody a nárok na poistné plnenie) vychádzal súd výlučne z faktúr, t.j. jednostranných právnych úkonov, ktoré vyhotovil samotný žalobca. Uviedol tiež, že súd prvej inštancie bližšie nevysvetlil z akého dôvodu nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným a to znalecké dokazovanie k výške škody (pri nároku na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia) a výsluch právneho postupcu č. 1 a č. 2 k okolnostiam uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávky a k okolnostiam priebehu likvidácie poistnej udalosti č. 1 a poistnej udalosti č. 2. Žalovaný zastával názor, že dôkazné bremeno k žalobcom tvrdeným skutočnostiam zaťažuje žalobcu, pričom žalobca toto dôkazné bremeno neuniesol. Žalobca zároveň nepreukázal reálny vznik žalobou požadovaných nákladov spojených s opravou poškodených motorových vozidiel. Žalobca teda nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu č. 1 a právny predchodca žalobcu č. 2 vynaložili žalované majetkové hodnoty (uhradili sporné faktúry).

32. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uviedol, že pohľadávka ktorej zaplatenie je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným predstavuje krátenú časť poistného plnenia, ktoré si uplatnil poškodený M. G. na základe uzatvorenej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla so žalovaným a tiež pohľadávka, ktorá predstavuje krátenú časť poistného plnenia, ktorú si uplatnila poškodená W. I. z PZP vinníka nehody. Tieto pohľadávky poškodení postúpili na žalobcu Zmluvami o postúpení časti pohľadávky. Žalobca s odkazom na obsah Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.12.2015 (poškodený M. G.) ako aj s odkazom na obsah Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.11.2016 (poškodená W. I.) uviedol, že žalovaný v zmysle týchto oznámení o poistnom plnení nepriznal žalobcovi resp. jeho právnym predchodcom sumu vo výške 314,25 eur, ktorá je predmetom sporu a ktorá predstavuje rozdiel medzi nákladmi na opravu vyčíslenými vo faktúre servisu č. 16138 a č. 15174 a nákladmi, ktoré určil žalovaný. Poukázal na to, že v priebehu šetrenia predmetných poistných udalostí žalobca, resp. jeho právni predchodcovia bez zbytočného odkladu žalovanému oznámili vznik poistných udalostí, umožnili vykonať obhliadky poškodených motorových vozidiel, predložili žalovanému faktúru za opravu poškodeného vozidla, predložili aj doklady o nákupe náhradných dielov, aj keď v zmysle Všeobecných poistných podmienok, resp. v zmysle zákona to nebolo potrebné. Žalobca resp. jeho právni predchodcovia teda doložili žalovaným požadované doklady a k žiadnemu porušeniu povinností zo strany poškodených nedošlo. Poškodený/ poistený ako právny predchodca žalobcu splnil všetky povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy ako aj z poistných podmienok.

33. Žalobca citujúc ust. § 799 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, § 15 ods. 1 Zákona o PZP vrátane výkladu ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka zdôraznil, že poistné plnenie možno znížiť iba pri vedomom porušení povinností uvedených v odsekoch 1 a 2, ktoré majú podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, zároveň dojednávania v poistných podmienkach nesmú odporovať danému ustanoveniu. Zároveň zdôraznil, že ak teda žalovaný kráti poistné plnenie, jeho konanie musí mať oporu v poistných podmienkach alebo v zákone, nemôže sa jednať o svojvoľu žalovaného, o subjektívny názor. Z uvedeného vyvodil, že konaním žalobcu nedošlo a ani nemohlo dôjsť k žiadnemu porušeniu jeho povinností a naplneniu skutkovej podstaty ustanovenia § 799 Občianskeho zákonníka, ktoré by tak odôvodňovalo postup žalovaného t.j. krátenie poistného plnenia. Žalobca resp. jeho právni predchodcovia neporušili žiadnu povinnosť, naopak žalovaný krátil poistné plnenie v rozpore s ustanoveniami Ústavy SR, Občianskeho zákonníka a v prípade poškodenia M. G. aj v rozpore s poistnou zmluvou a poistnými podmienkami. Na podporu tejto argumentácie poukázal aj na judikatúru (NS ČR sp.zn. 23Cdo/4166/2010, NS ČR sp.z. 32Odo/904/2003).

34. K námietke absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení časti pohľadávky z dôvodu jej neurčitosti ako aj z dôvodu neexistencie postupovanej pohľadávky uviedol, že určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. V predmetnom prípade postupca/poistený postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, ktorá mu mala byť vyplatená z titulu nárokov na poistné plnenie z poistnej udalosti č. 8012948567 a č. 8012566411 na postupníka, t.j. žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať neuhradenú pohľadávku od žalovaného. Námietky žalovaného považoval žalobca za nezrozumiteľné a za účelové. S odkazom na judikatúru súdov zdôraznil potrebu aplikovať princíp preferencie platnosti právnych úkonov, pretože za bežných

okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby tento úkon bol neplatný. Mal za to, že súd prvej inštancie sa v bode 32. odôvodnenia rozsudku s platnosťou zmlúv o postúpení pohľadávok resp. aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu vporiadal. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukázal na to, že predmetom postúpenia malo byť aj postupované príslušenstvo v podobe trov súdneho konania, ktoré nemohli v čase postúpenia existovať, žalobca citujúc ust. § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že v Zmluvách o postúpení pohľadávky zmluvné strany uviedli, čo predstavuje príslušenstvo pohľadávky, ktorými môže byť aj budúca pohľadávka. Zastával názor, s odkazom na uznesenie NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011, že aj keby postupovaná pohľadávka alebo jej časť neexistovala v dobe uzavretia zmluvy, nespôsobuje to neplatnosť zmlúv ako takých, má to vplyv len na zodpovednosť postupcov voči postupníkovi.

35. Za bezpredmetnú považoval žalobca námietku žalovaného a to vo vzťahu k poisťnej udalosti č. 8012566411 (poistený M. G.), že právnym titulom nároku v tomto prípade je poisťné plnenie z havarijného poistenia a nárok z havarijného poistenia nie je nárokom na náhradu reálnej škody. Zdôraznil žalobca, že zo zmluvy vyplýva, aká pohľadávka bola postupovaná a čoho sa týkala, je v nej uvedené číslo poisťnej udalosti ako aj ďalšie identifikačné údaje a ak je v danej súvislosti použitý pojem škoda vo vyjadreniach žalobcu, tak pojem škoda je v daných prípadoch potrebné chápať ako synonymum pre akékoľvek poškodenie, úbytok majetku, či nárok alebo (poisťné) plnenie, pretože nie je myslený ako výslovne právny pojem škody. Pojem škody žalovaný používa aj vo svojich poisťných podmienkach (čl. IX. bod 3 VPP žalovaného).

36. K tvrdeniu žalovaného, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že ním fakturovaná cena práce je cenou obvyklou v danom regióne pre opravu príslušného typu a značky motorového vozidla, že cenníky, ktoré predložil žalobca sú druhovo určené cenníky, ktoré neuvádzajú cenu práce pre príslušný typ a značku motorového vozidla pre obdobie, v akom bola oprava vykonaná a sú cenníkmi autorizovaných servisov, pričom žalobca je neautorizovaným servisom a v nadväznosti na to žalovaný poukazuje aj na cenníky neautorizovaných servisov v košickom regióne, ktoré majú preukázať, že priemerná cena práce v danom čase predstavovala inú sumu, ako tú, ktorú fakturoval žalobca, a vo vzťahu k poisťnej udalosti č. 8012566411 poukazuje aj na čl.12 ods. 5 VPP KAS 2 a čl.10 ods. 16 VPP KAS - 2, v zmysle ktorých právny predchodca žalobcu bol povinný predložiť doklady preukazujúce originalitu náhradných dielov a rovnako tvrdí, že nekrátil žalovaný poisťné plnenie ale priznal primerané náklady na opravu poškodených motorových vozidiel, žalobca s odkazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm.b/ Zákona o PZP, § 797 Občianskeho zákonníka, čl. 12 ods. 5 VPP KAS - 2 a čl. 12 ods. 6 VPP KAS - 2, ktoré zároveň citoval zdôraznil, že v zmysle poisťných podmienok a ich výkladu aj keď nebude oprava vykonaná v zmluvnej resp. odporúčanej opravovni, tak sa uplatnia podmienky dohodnuté vo VPP KAS - 2 t.j. v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach Slovenskej republiky, čo platí v kontexte poisťných podmienok aj pre zmluvné opravovne. Žalobca zastával názor, že cenu obvyklú v danom regióne preukázal predloženými cenníkmi. Žalobca považoval za potrebné zdôrazniť, že všetky servisy, medzi ktoré patria zmluvné servisy, ktoré majú s poisťovňou zmluvy, t.j. výška normohodiny je určená v zmluve, nezmluvné servisy, ktoré nemajú zmluvu s poisťovňou, autorizované servisy, ktoré majú zmluvu s výrobcom alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel a neautorizované servisy, ktoré nemajú zmluvu s výrobcom alebo importérom jednotlivých motorových vozidiel, podnikajú riadne a legálne, pričom v súlade s nariadením komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20.4.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a v nariadení komisie (EÚ) č. 461/2010 z 27.5.2010 o uplatňovaní čl. 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k popredajnému trhu, majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je možné zvyhodňovať alebo znevýhodňovať, či preferovať niektoré z nich, keďže by to bolo v rozpore s ochranou hospodárskej súťaže a v rozpore s európskou legislatívou a jej zárukami. Zdôraznil žalobca, že v prípade oboch poisťných udalostí fakturoval sumu obvyklú v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR. K žalovaným predloženým cenníkom zmluvných opravovní uviedol, že zo zoznamu doporučovaných zmluvných neautorizovaných servisov, ktorý má žalovaný zverejnený na svojej webovej stránke, čo v konaní aj predložil, vyplýva že žalovaným uvádzané servisy sú s ním v zmluvnom vzťahu, to znamená, že majú zmluvne dohodnutú cenu normohodín s poisťovňou a tak v ich prípade aj napriek otázke formulovanej žalovaným v dopyte nemožno tvrdiť, že ide o cenu obvyklú na danom trhu pre príslušný typ a značku vozidla. Ide o zmluvnú cenu dohodnutú medzi poisťovňou a autoopravovňou.

37. Čo sa týka predloženia nadobúdacích dokladov, ktoré mal predložiť poistený M. G., z predloženého likvidačného spisu nepochybne vyplýva, že tieto boli predložené v rámci likvidácie poistnej udalosti. Z uvedeného dôvodu považoval žalobca za irelevantné poukazovať na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Cob/150/2017 z 16.12.2017 žalovaným, ktorý riešil úplne inú skutkovú situáciu, keď nadobúdacie doklady od náhradných dielov neboli predložené v rámci likvidácie poistnej udalosti. S odkazom na čl. 10 ods. 16 VPP KAS-2 uviedol, že citované ustanovenie neukladá poistnému povinnosť preukazovať originalitu náhradných dielov. Žalovaný - poisťovňa nemôže založiť krátenie poistného plnenia len na základe svojho subjektívneho názoru o tom, ktorý doklad o oprave resp. nákupe náhradných dielov bude považovať za hodnoverný a ktorý už nie, resp. z dôvodu nepredloženia dokladu o originalite náhradných dielov. Žalobca poukázal na to, že v poistných podmienkach žalovaného pre havarijné poistenie motorových vozidiel nie je uvedené, aké hodnoverné doklady o oprave vozidla by mal poistený predložiť. Ak by sa pripustila argumentácia poisťovne, pripustil by sa výklad výlučne v jej prospech, v danom prípade silnejšej strany, ktorá na rozdiel od žalobcu resp. poisteného M. G., ktorý je zároveň spotrebiteľom, disponuje rozsiahlym technickým aj právnym aparátom, čo by bolo v rozpore s princípom „contra proferentem“. Pokiaľ žalovaný poukazuje na kalkulácie, ktoré v prípade oboch poistných udalostí vyhotovil v kalkulačnom programe AUDATEX, uviedol žalobca, že kalkulačný program, resp. kalkulácia žalovaného nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy, likvidátor má možnosť zasahovať a vstupovať do jednotlivých výpočtov, nakoľko môže vkladať a vyberať rôzne parametre (napr. výška normohodiny, lakovacia konštanta, najlacnejšie (originálne) náhradne diely, ktoré sú ponúkané od rôznych predajcov náhradných dielov v rámci SR, napr. jeden diel od predajcu z Prešove, druhý od predajcu zo Žiliny) a to v jednej kalkulácii. Kalkulácia má slúžiť ako pomôcka, nemá to byť však určujúci a nevyhnutne rozhodujúci podklad pre výpočet poistného plnenia. Žalobca dal do pozornosti súdu, že napr. časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné, či dané zákonom.

38. Žalobca ďalej poukázal na to, že v kalkuláciách, ktoré predložil žalovaný je pri lakovaní skratka AZT. Systém lakovania (AZT) je systém vytvorený práve na podnet poisťovní, ktorý uplatňuje u všetkých vozidiel rovnaké pravidlá pri tvorbe časových noriem nezávisle od výrobcu vozidla. Pri prepočte časových jednotiek nevychádza z časových noriem a jednotiek stanovených výrobcom konkrétneho vozidla, ale uvedený systém priemeruje časové jednotky všetkých vozidiel. Daný systém nerozoznáva ani skutočnosť, aký druh farby a v akej kvalite bol na lakovanie vozidla konkrétne použitý. Žalobca zastával názor, že žalovaný len zavádza súd aj žalobcu, nakoľko nevychádzal z technológie opravy stanovenej výrobcom pre uvedenú značku a typ motorového vozidla t.j. z časových noriem udávaných výrobcom, ale iba z priemerných hodnôt, čím náklady umelo znižuje. Žalobca na preukázanie oprávnenosti výšky účtovanej normohodiny predložil cenníky autoservisov v danom regióne pre uvedený typ a značku motorového vozidla, aké majú poškodení, z ktorých vyplýva, že žalobca fakturoval normohodinu vo výške obvyklej v danom regióne pre príslušný typ a značku vozidla. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že primárnou podmienkou poskytnutia poistného plnenia je, že došlo k vynaloženiu nákladov na opravu vozidla t.j. k úhrade faktúry za opravu, čo v predmetných prípadoch splnené nebolo, zdôraznil žalobca, že požiadavka žalovaného, aby žalobca predložil doklad o úhrade faktúr vystavených žalobcom za opravu motorového vozidla nemá oporu v zákone, poistných podmienkach, prieči sa princípom spravodlivosti a je vyslovene v rozpore so samotnou podstatou poistenia ako aj v rozpore s praxou poisťovní.

39. Žalobca s odkazom aj na publikáciu s názvom Poistné zmluvy, autorov V. I. C. a I. D., ktorí uvádzajú „že podstatou poistenia je prenos finančných dopadov rizika z jeho nositeľa na iný subjekt (poisťovňu)“, „úlohou poistenia i najmä prostredníctvom poistného plnenia je zabezpečiť finančné prostriedky, ktoré slúžia na zmiernenie dopadov vzniknutej poistnej udalosti“, zdôraznil, že z podstaty poistenia nevyplýva, že by poistený (poškodený poistnou udalosťou) mal najprv znášať finančné dopady, riziká, ktoré si pre daný prípad poistil, preukázať tieto finančné dopady poisťovni a až tak ich preniesť na poisťovňu. Poistenie práve slúži na to, aby subjekt odlišný od poisteného (poisťovňa) znášal tieto finančné dopady, riziká, ktoré si poistil poistený a za ktoré v pravidelnom intervale uhradza poisťovni poistné. Argumentácia žalovaného sa teda prieči samotnému princípu poistenia. Žalobca s odkazom na ustanovenie § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol, že ani z vyššie uvedeného ustanovenia nevyplýva, že by právo na poistné plnenie vzniklo až vtedy, keď poistený preukáže poisťiteľovi finančné dopady, riziká, ktoré si poistil, t.j. doklad o úhrade nákladov vynaložených na uvedenie veci do stavu pred poistnou udalosťou. Žalobca zastával názor, že pokiaľ by tomu tak bolo, zákonodarca by vyslovene takúto požiadavku precizoval v základnom hmotnoprávnom predpise súkromného práva - Občianskom zákonníku. Ak

by poistení museli najprv uhradiť náklady a tak žiadať preplatenie, poprel by sa základný význam a účel samotného poistenia. Žalobca poukázal na to, že Všeobecné poisťné podmienky žalovaného, ako aj Zmluvné dojednania žalovaného stanovujú viaceré povinnosti poistenému, pričom ani v jednej z povinností sa neuvádza, že by povinnosťou poisteného bolo predkladať dôkaz o úhrade faktúry za opravu vozidla, t.j. vynaloženie nákladov na uvedenie veci do stavu pred poisťnou udalosťou. Povinnosť preukazovať úhradu faktúry sa rovnako nevzťahuje ani v prípade nároku uplatneného z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

40. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že ku škode na motorovom vozidle poškodených (a k majetkovému úbytku na ich strane) došlo už samotnou škodovou udalosťou, nie opravou vozidla a následným predložením faktúry za vykonanú opravu vozidla. Faktúra slúži len na preukázanie výšky škody, nie však vzniku samotnej škody, na reparáciu ktorej má žalobca nárok. Je preto irelevantné, či poškodení uhradili žalobcovi (servisu vykonávajúcemu opravu) faktúru za opravu vozidla.

41. Žalobca s odkazom na ustálenú judikatúru (NS ČR sp.zn. 25Cdo/347/2000, sp.zn. 25Cdo/2575/2000, sp.zn. 5Cdo/89/2000 a pod.) uviedol, že nie je podstatné, či poškodený vec skutočne opravil alebo nie, pretože výšku škodu nie je možné robiť závislú na tom, ako poškodený s vecou naloží, teda napr. či ju niekomu daruje, predá, alebo vymení a za akú cenu (protihodnotu), pretože tieto okolnosti sú náhodilé a bez súvislosti s príčinou vzniku škody. Výška škody na veci nemusí byť preukázaná len vyúčtovaním jej opravy (viď. faktúra servisu s podrobným rozpisom prác a materiálu), je možné vychádzať z ceny veci, ktorú mala v dobe poškodenia a z rozsahu v akom bola poškodená zásahom škodcu. Zároveň žalobca zdôraznil, že ak by argumentácia žalovaného bola pravdivá a mala oporu v zákone, t.j. že škoda na vozidle vzniká až uhradením faktúry, k likvidácii poisťných udalostí uplatnených z PZP škodcu ako aj z havarijného poistenia by si poisťovne od poškodených vyžadovali aj doklady o úhrade faktúry vystavenej servismi za opravu poškodených vozidiel. Doposiaľ však ani z praxe samotnej poisťovne nevyplýva, že by k likvidácii poisťnej udalosti od poškodených vyžadovala predkladanie dokladov o úhrade faktúry za opravu vozidla. Žalovaný sám veľmi dobre vie, že jeho argumentácia nemá oporu v zákone a sám ani pri likvidácii škodových udalostí preukazovane týchto skutočností od poškodených nevyžaduje. Dal do pozornosti žalobca, že žalovaný to v konečnom dôsledku nevyžadoval ani pri predmetných poisťných udalostiach, keď poškodeným poskytol čiastočne plnenie len na základe predložených faktúr. Z tohto dôvodu požiadavku žalovaného, aby žalobca preukazoval úhradu faktúr v predmetnom konaní, považoval za účelovú s cieľom vyhnúť sa doplateniu poisťného plnenia.

42. Pokiaľ žalovaný naďalej aj v odvolaní namieta priznanie úrokov z omeškania a to vzhľadom na právnu úpravu lex specialis obsiahnutú v § 11 ods. 6, 7 a 8 zák.č. 381/2001 Z.z. o PZP a poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 8Co/151/2016 z 14.6.2016 a na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 8Co/321/2015 z 27.2.2012, žalobca uviedol, že žalovaný nevyplatil poškodenej W. I. riadne jej nárok na náhradu škodu t.j. v plnej výške, čím sa dostal do omeškania a poškodená resp. žalobca, na ktorého bol nárok postúpený má nárok aj na úrok z omeškania. Žalobca s odkazom na ust. § 11 ods. 6 písm.a/ a b/, ods. 7 a ods. 8 zák.č. 381/2001 Z.z. o PZP zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uviedol, že z citovaných ustanovení vyplýva povinnosť žalovaného vykonávať riadne šetrenie, ktorého cieľom má byť zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poisťné plnenie. Poukázal na to, že z doterajšieho priebehu konania vyplynulo, že žalovaný si nespĺnil svoju primárnu povinnosť a to vykonať riadne šetrenie resp. zistiť rozsah jeho povinností plniť, pričom túto povinnosť nespĺnil ani v lehote 3 mesiacov, čo vyplýva z likvidačného spisu, v ktorom sa nenachádza ani jediný dokument preukazujúcu odôvodnenosť a zákonnosť vykonaného krátenia poisťného plnenia.

43. Žalobca zastával názor, že je arbitrárny výklad zákona, ak si žalovaný nespĺní povinnosť riadne vyšetriť škodovú udalosť a následne súd supluje túto povinnosť vykonávaním dokazovania počas súdneho konania a žalovaný na takýto prípad aplikuje ustanovenie § 11 ods. 7. Takýto výklad by podporil svojvoľné zamietanie poisťných plnení poisťovňami, nakoľko by na nich nedopadala sankcia v podobe úrokov z omeškania. Zmyslom citovaného ustanovenia o zaplatení úroku z omeškania po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi je jeho aplikácia za situácie, ak poisťovateľ vykoná riadne šetrenie poisťnej udalosti a počas súdneho konania na základe objektívnych okolností (napr. rozdielne určená výška škody znaleckými posudkami poisťovne a poškodeného) súd určí vyššiu náhradu škody. V žiadnom prípade nie je prijateľný výklad citovaného ustanovenia za situácie, ak poisťovňa nevykoná riadne šetrenie, t.j. poruší svoju povinnosť a z toho porušenia si ešte vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky v podobe aplikácie citovaného ustanovenia § 11 ods. 7 o vzniku

nároku na úroky z omeškania až po právoplatnosti rozhodnutia súdu. Povinnosť poškodeného resp. žalobkyne je preukázať, že škodová udalosť nastala a že jej vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, avšak riadne šetrenie má vykonávať žalovaný (NS ČR sp.zn. RvI592/28 zo 17.1.1929).

44. Zdôraznil žalobca, že odôvodnenie krátenia poistného plnenia v liste poisťovne zo dňa 21.11.2016 neobsahuje písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré žalovaný znížil poistné plnenie, nakoľko dané zdôvodnenie bolo tzv. formulárové, nejasné, neurčité a zavádzajúce, pričom z poskytnutých informácií nebol poškodenej vôbec zrejмый dôvod zamietnutia poistného plnenia. Zároveň žalovaný nesplnil ani povinnosť zistiť rozsah jeho povinností poskytnúť poistné plnenie, ale iba automaticky znížil nárok.

45. Úrok z omeškania má práve sankcionovať skutočnosť, že poisťovňa resp. žalovaný nevykonal riadne šetrenie v čase, v ktorom mal, ale šetrenie vykonával až počas súdneho konania predkladaním cenníkov, navrhovaním znaleckého dokazovania ohľadom výšky škody a pod., kedy nedôvodným znížením poistného plnenia núti poškodených do súdneho konania, ktorým následne vznikajú trovy právneho zastúpenia len z dôvodu, že poisťovňa nevykoná riadne šetrenie. Žalobca zastáva názor, že výklad ustanovení prezentovaný žalovaným nie je ani v súlade s dobrými mravmi, nakoľko v zásade by umožňoval poisťovní plniť oneskorene bez primeraných sankcií. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/60/2013. S odkazom na čl. 3 ods. 1 CSP, vrátane jeho výkladu zdôraznil žalobca, že nemožno tolerovať formalistický postup, ktorým sa za použitia sofistikovanej argumentácie odôvodňuje zrejмая nespravodlivosť. Všeobecný súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale sa od neho môže a musí odchýliť, pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť alebo niektorý z princípov, ktoré majú svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku ako významovom celku. Povinnosť súdov vyhľadávať právo neznamena len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonom texte ale tiež povinnosť zisťovať a formulovať, čo je konkrétnym právom aj tam, kde ide o interpretáciu abstraktných noriem a ústavných zásad (nález ÚS ČR z 13.3.2013 sp.zn. IV. ÚS 1241/12).

46. Žalobca v nadväznosti aj na vyššie uvedené uviedol, že žalovaný ako poisťovňa ponúkajúca na trhu služby, predmetom ktorých je poistenie majetku, by mal pristupovať k likvidácii poistnej udalosti s odbornou starostlivosťou. Nie je povinnosťou súdu, práve naopak je to v rozpore s právom suplovať šetrenie žalovaného a tak nahrádzať úkony niektorého účastníka a ešte k tomu silnejšej strany, nariadiť znalecké dokazovanie a vykonávať dokazovanie ohľadom priebehu likvidácie poistných udalostí a pod. Úlohou súdu je posúdiť oprávnenosť uplatneného nároku, nie však vyšetrovať poistnú udalosť, resp. nahradiť šetrenie poistnej udalosti a hľadať dôkazy preukazujúce odôvodnenie krátenia plnenia. Ak žalovaný odmietol plniť kvôli „vysokej výške normohodiny“, mal predložiť súdu relevantný a nestranný dôkaz a to z akých skutočností vychádzal a nie touto povinnosťou zaťažovať súd, aby on za žalovaného vykonal šetrenie a dodatočne legitimoval jeho postup. Vzhľadom k uvedenému a s poukazom aj na princíp koncentrácie konania, súd prvej inštancie postupoval správne, ak aj návrhy žalovaného na vykonanie dôkazov zamietol.

47. Žalovaný vo vyjadrení k stanovisku žalobcu, okrem toho, že zotrval v celom rozsahu na dôvodoch, argumentoch a záveroch podaného odvolania ohradil sa proti účelovým a nepravdivým tvrdeniam žalobcu s poukazom na to, že žalovaný postupuje pri preskúmaní a následnej likvidácii všetkých poistných udalostí s plnou odbornou starostlivosťou, že žalovaný nevyplatil len nadmerne, neúčelne a neoprávnene požadovaný rozdiel medzi žalobcom nedôvodne určenou výškou ceny opravy a certifikovaným výpočtom žalovaného podľa programu AUDATEX, ktorým sa kvantifikuje skutočná škoda. Žalovaný trval na tom, že poskytol poistné plnenie resp. náhradu škody v plnom rozsahu podľa poistných zmlúv, Všeobecných poistných podmienok a platnej právnej úpravy. Vzhľadom na to, že v ostatnej časti svojho podania len zopakoval už skutočnosti, ktoré uviedol v podanom odvolaní, nepovažoval za potrebné ich odvolací súd opätovne uvádzať.

48. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

49. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 a 2 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok aj náležite odôvodnil.

50. Vecne správne a presvedčivé sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Ani odvolacie námietky žalovaného nemali vplyv na vecnú správnosť rozsudku a nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku, keďže v odvolaní žalovaný zopakoval len dôvody uvádzané už v prvoinštančnom konaní, s ktorými sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku náležite vypořiadal.

51. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného, odvolací súd uvádza:

52. Žalovaný namietal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm.b/, d/, f/ a h/ CSP.

53. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces je daný vtedy, ak súd porušil ktorékoľvek procesné právo strany sporu, pričom musí ísť o také pochybenie vo vzťahu k celému konaniu, že z dôvodu takeého pochybenia súdu sa javí byť nespravodlivým celé konanie. Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí aj právo na riadne odôvodnenie rozsudku.

54. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm.d/ CSP odvolací súd uvádza, že inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nemožno podradiť pod ostatné odvolacie dôvody ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. porušenie poučovacej povinnosti súdu). Ide teda predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktorého dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

55. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je daný vtedy, ak súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tento odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd posúdil vec po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom nezodpovedá ustanoveniu § 191 CSP, pretože súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania a nevyšli najavo inak alebo neprihliadol na rozhodné skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo inak, alebo že je v hodnotení dôkazov alebo skutočností z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti a pravdivosti logický rozpor.

56. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvej inštancie je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav t.zn., že právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá, alebo právnu normu síce určil správne, avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

57. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

58. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že súd nemusí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na všetky sporné otázky, musí však zodpovedať všetky otázky podstatné pre rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal so všetkými pre správne rozhodnutie dôležitými skutočnosťami, a to s odkazom aj na relevantné ustanovenie zákona.

59. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní vznáša námietky vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia súdu prvej inštancie a namieta porušenia práva žalovaného na spravodlivý proces, a to len s odkazom na ust. § 220 Civilného sporového poriadku, teda spojené s právom na riadne odôvodnenie rozhodnutia, odvolací súd zastáva názor, že v skutočnosti nimi vyjadruje nesúhlas s výsledkom sporu a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie. Námietky odvolateľa sa tak týkajú skutkového a právneho posúdenia veci súdom. Skutočnosť, že žalovaný má odlišný právny názor, než súd prvej inštancie bez ďalšieho však nezakladá a nedokazuje vadu konania.

60. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strán sporu. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie (napr. I. ÚS 188/06).

61. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené len dodáva, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok odôvodnil v dostatočnom rozsahu (odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia v zmysle zásad uvedených v § 220 CSP) tak, aby bol pre strany sporu ale aj pre tretie osoby zrozumiteľný, a preto táto odvolacie námietka žalovaného nie je dôvodná.

62. Predmetom sporu je nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie istiny 314,25 eur, 5,05% úrok z omeškania ročne zo sumy 203,42 eur od 8.1.2016 do zaplatenia, 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 110,83 eur od 3.12.2016 do zaplatenia. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe a uložil žalovanému túto sumu zaplatiť.

63. Z pohľadávky, ktorá je predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným, predstavuje suma 203,42 eur s prísl. krátenú časť poisťného plnenia, ktorú si uplatnil pôvodne poškodený M. G. na základe poisťnej zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla uzavretej so žalovaným a suma 110,83 eur s prísl. predstavuje krátenú časť poisťného plnenia, ktorú si uplatnila pôvodne poškodená W. I. voči poisťovni (žalovanému) v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, keďže ide o nárok z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody, ktorý bol poistený u žalovaného. Tak pohľadávka pôvodne poškodeného M. G., ako aj pohľadávka poškodenej W. I. boli postúpené na žalobcu zmluvami o postúpení časti pohľadávky.

64. Žalovaný v podanom odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie predovšetkým, že nevykonal ním navrhované dôkazy, že z vykonaného dokazovania nesprávne ustálil skutočnú škodu na motorových vozidlách, že žalovaná poskytla poisťné plnenie resp. náhradu škodu v plnom rozsahu podľa poisťných zmlúv, Všeobecných poisťných podmienok a platnej právnej úpravy, že neprihliadol na žalovaným predložené listinné dôkazy a že nesprávne právne posúdil predložené zmluvy o postúpení pohľadávok a tým aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a nesprávne právne posúdil aj žalobcom uplatnené úroky z omeškania. Tvrdil tiež, že žalobca nepreukázal vznik škody, lebo faktury za opravu neboli uhradené. So závermi odvolateľa však odvolací súd nesúhlasí, pretože súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania správne a v súlade s príslušnou právnou úpravou, zmluvnými dojednaniami strán sporu a predloženými dôkazmi posúdil nárok žalobcu a následne vo veci aj správne rozhodol.

65. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

66. Z citovaného ustanovenia a judikatúry súdov vyplýva, že pre platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa vyžaduje písomná forma a obligatórne náležitosti zmluvy a to označenie účastníkov zmluvy, t.j. doterajší veriteľ ako postupca a nový veriteľ ako postupník, postupovaná pohľadávka musí byť identifikovaná, aby medzi zmluvnými stranami nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka bola postúpená, teda výškou a skutočnosťami, na ktorých je založená (právny dôvod vzniku pohľadávky, teda tak aby nebola zameniteľná s inou pohľadávkou postupcu proti rovnakému dlžníkovi) a musí ísť o existujúcu pohľadávku (postúpiť však možno aj budúce pohľadávky). Postúpiť možno pritom celú pohľadávku alebo jej časť. Postupník sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené, ak sa zmluvné

strany nedohodnú inak. Dlžník nie je postúpením vo svojom právnom postavení dotknutý, pretože námietky, ktoré mal v čase postúpenia proti pohľadávke sa mu zachovávajú aj po postúpení. Ak s postúpenou pohľadávkou prechádza na postupníka aj príslušenstvo pohľadávky, pôjde o úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania, prípadne o náklady spojené s jej uplatnením.

67. Žalobcom predložené zmluvy o postúpení časti pohľadávok majú všetky zákonom stanovené náležitosti - je určito označený postupca, postupník, je označená pohľadávka a jej právny dôvod, ktorú mal postupca proti žalovanému a aká časť pôvodnej pohľadávky je predmetom postúpenia. Zmluvy sú datované a podpísané zmluvnými stranami.

68. Odvolací súd nepovažuje za dôvodné tvrdenie žalovaného, že postupované časti pôvodných pohľadávok neexistovali. Je nepochybné, že predmetom postúpenia sú časti pôvodných pohľadávok predstavujúcich rozdiel medzi autoservisom fakturovanou škodou a škodou zaplatenou žalovaným resp. poskytnutím poistného plnenia, pričom pre platnosť postúpenia pohľadávky je bez právneho významu, či tento rozdiel žalovaný uznáva alebo tieto časti pôvodných pohľadávok sú sporné.

69. Pokiaľ žalovaný založil námietku neplatnosti zmlúv o postúpení pohľadávok aj na tvrdení, že v zmluve nie je uvedená výška odplaty, že odplata je dohodnutá v osobitnej dohode, odvolací súd ani túto námietku odvolateľa nepovažuje za dôvodnú. Pohľadávku možno postúpiť odplatne i bezodplatne. V prípade postúpenia pohľadávky za odplatu žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka nezakotvuje povinnosť zmluvných strán uviesť v zmluve o postúpení pohľadávky aj výšku odplaty, nepochybne postačuje, ak strany dohodnú, že výška odplaty bude uvedená v osobitnej dohode strán, pretože podstatná je dohoda strán v zmluve o tom, že pohľadávka sa postupuje za odplatu, vzhľadom na zákonnú zodpovednosť postupcu podľa § 527 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prípadne na zodpovednosť (ručenie) na základe dohody podľa § 527 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

70. Keďže zmluvy o postúpení pohľadávok, ktoré predložil žalobca majú zákonom stanovené náležitosti, súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené dospel správne k záveru, že zmluvy o postúpení časti pohľadávok sú platné a žalobca je v spore aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie práva proti žalovanému. Odvolacia námietka žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu nie je preto dôvodná.

71. Žalobca sa v konaní domáha úhrady zostatku poistného plnenia, pretože podľa tvrdenia žalobcu žalovaný poistné plnenie neoprávnene krátil, čo malo vyplývať z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 23.12.2015 (poškodený M. G.) a z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 21.11.2016 (poškodená W. I.), keďže ide o nárok z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody, ktorý bol poistený u žalovaného, u ktorého si poškodená W. I. nárok na náhradu škody uplatnila, pričom žalovaný požadované poistné plnenie okrem iného krátil s poukazom na ust. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

72. Odvolací súd sa stotožňuje s postupom a závermi súdu prvej inštancie, že pri posudzovaní, či poškodený/poistený si splnil svoje povinnosti vyplývajúce z poistnej zmluvy, osobitných poistných podmienok a zákonom stanovených podmienok a či bol žalovaný oprávnený krátiť poistné plnenie, je pre súd rozhodujúci obsah zmluvne dohodnutých poistných podmienok a likvidačný spis žalovaného v čase rozhodnutia žalovaného poskytnúť žalobcovi poistné plnenie. Je potrebné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že likvidačný spis predstavuje základný dokument o tom, ako poisťovňa šetrila poistnú udalosť, aké dokumenty si zabezpečila a z čoho pri svojich záveroch vychádzala. Žalovaný má totiž zo zákona vykonávať šetrenie škodovej udalosti a zistiť relevantné skutočnosti resp. rozsah povinnosti plniť v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a povinnosť poisteného resp. žalobcu je preukázať, že škodová udalosť nastala a že mu vznikla „škoda“, ktorá je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Z uvedeného teda možno vyvodiť, že závery súdu prvej inštancie sú v tomto smere správne, pretože aby bolo možné posúdiť, aký bol postup žalovaného počas šetrenia poistnej udalosti, ktorého výsledkom bol záver uvedený v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 23.12.2015 a zo dňa 21.11.2016, resp. posúdiť jeho správnosť, bolo potrebné vychádzať z dokumentov, ktoré sa nachádzajú v likvidačnom spise a nie z dokumentov, ktoré boli dodatočne vytvorené, prípadne vyhotovené v dôsledku nedostatočného šetrenia. Úlohou súdu je totiž posúdiť oprávnenosť uplatneného nároku a správnosť prípadne nesprávnosť postupu žalovaného, nie však nahradiť šetrenie poistnej udalosti a hľadať dôkazy preukazujúce odôvodnenie krátenia plnenia, ktoré mali byť súčasťou šetrenia.

Ak likvidačný spis neobsahuje dokumenty alebo nepreukazuje dôvodnosť krátenia alebo nevyplatenia poisťného plnenia v plnej výške, je celé šetrenie žalovaného nezákonné.

73. Z podkladov nachádzajúcich sa v likvidačnom spise ako aj z vyjadrení žalovaného a poisťných podmienok žalovaného je evidentné, že poisťné plnenie nebolo poskytnuté v plnom rozsahu a podľa poisťných podmienok. Ak žalovaný neuhradí nárok žalobcu v plnej výške, tak takéto konanie musí mať oporu v zákone a práve v ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje dôvody krátenia a v zmysle ktorého poisťné plnenie možno znížiť iba pri vedomom porušení povinností uvedených v ods. 1, 2 ustanovenia § 799 Občianskeho zákonníka a ktoré majú podstatný vplyv na vznik poisťnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poisťnej udalosti. Dojednania v poisťných podmienkach nesmú odporovať danému ustanoveniu. Ak teda žalovaný kráti poisťné plnenie, jeho konanie musí mať oporu v poisťných podmienkach alebo v zákone a nemôže sa jednať o svojvoľu žalovaného, o jeho subjektívny názor tak ako nato správne poukázal aj súd prvej inštancie.

74. Výsledky dokazovania preukázali, že poisťený si zabezpečil opravu motorového vozidla v servise žalobcu, ktorý mu za vykonanie opravy doložil vyúčtovanie vo forme faktúry, v ktorej je uvedený rozpis prác, rozpis materiálu, jednotková cena množstvo a výsledná cena. Takýto stav nie je dôvodom postupu žalovaného pre aplikáciu ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže postup v zmysle citovaného ustanovenia, a to zníženie poisťného plnenia môže nastať, len ak by poisťený vedome porušil povinnosti uvedené v ods. 1, 2 ust. § 799 Občianskeho zákonníka, k čomu však z jeho strany nedošlo, resp. žalovaný to nepreukázal a ani netvrdil.

75. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za potrebné zdôrazniť, že nepostačujúcim je strohé vyjadrenie likvidátora obsiahnuté v Oznámení o poisťnom plnení z 23.12.2015, že „pri výpočte poisťného plnenia boli priznané alternatívne náhradné diely a primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 eur/NH s DPH; v prípade doloženia nadobúdacích daňových dokladov o nákupe originálnych náhradných dielov servisom je možné pristúpiť k prehodnoteniu zníženia poisťného plnenia“ a tiež vyjadrenie likvidátora obsiahnuté v Oznámení o poisťnom plnení z 21.11.2016, „že pri výpočte poisťného plnenia boli priznané originálne náhradné diely vo výške cien podľa kalkulácie, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 23,00 eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál (výška lakovacej konštanty 100%); primeraný náklad na opravu vozidla kalkulácia AUDAPAD č. 8012948567“. V súvislosti s týmto žalovaným odôvodneným krátenia poisťného plnenia obsiahnutého v Oznámení o poisťnom plnení z 23.12.2015 a z 21.11.2016, odvolací súd udáva, že v zmysle ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie, bolo povinnosťou žalovaného v prípade jeho zjavných pochybností predtým, ako sa rozhodol krátiť poisťné plnenie, vykonať šetrenie a vyžiadať si potrebné doklady, pretože toto ustanovenie explicitne vymedzuje, že kto má právo na plnenie, je povinný predložiť takýto doklad, ktorý si žalovaný vyžiada (čiže až po jeho vyžiadaní žalovaným). Nedodržanie tohto zákonného postupu žalovaným má logicky za následok nemožnosť žalovaného preukázať, že by fakturované náklady na opravu boli neúčelne vynaloženými nákladmi a zároveň že by nezodpovedali škode na motorovom vozidle. Súd prvej inštancie preto správne vychádzal z listinných dôkazov žalobcu preukazujúcich náklady na opravu poškodeného motorového vozidla vo vzťahu k obom poisťným udalostiam.

76. Pokiaľ žalovaný vo vzťahu k obom poisťným udalostiam uviedol, že žalobca nepreukázal, že ním fakturovaná cena práce je cenou obvyklou v danom regióne pre opravu príslušného typu a značky motorového vozidla a tvrdil, že priemerná cena práce v danom čase predstavovala inú sumu ako tú, ktorú fakturoval žalobca a zároveň vo vzťahu k poisťnej udalosti (poisťná udalosť č. 1, poškodený M. G.) poukázal na čl. 12 ods. 5 VPP KAS-2 a tiež na čl. 10 ods. 16 VPP KAS - 2, v zmysle ktorých právny predchodca žalobcu bol povinný predložiť doklady preukazujúce originalitu náhradných dielov, odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu ako aj z výsledkov vykonaného dokazovania uvádza, že súd prvej inštancie v prípade opravy motorového vozidla zohľadnil čl. 12 bod 5 písm.b/ Zmluvných dojednaní, podľa ktorého je poisťovňa povinná hrať „primerané“ náklady na opravu, kde v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR, teda nie do výšky stanovenej kalkuláciou, ako to žalovaný v konaní prezentoval ale

v kontexte poisťných podmienok žalovaného sa stále zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne t.j. žalovaný má akceptovať cenu jednotlivých servisov, ak výrazne neprevyšuje ceny v iných servisoch, resp. ak je v rozpätí cien v danom regióne. Týmto zmluvným ustanovením je pozitívne definovaný pojem „primerané“ náklady ako hodinová sadzba v danom regióne. V čl. 12 bod. 6 Zmluvných dojednaní je zároveň uvedená negatívna definícia „primeraných“ nákladov, podľa ktorej nimi nie sú zmluvné ceny dohodnuté medzi opravovňou a poisteným, okrem prípadov, ak zmluvná cena za opravu „neprekročí“ podmienky dohodnuté v týchto zmluvných dojednaniach.

77. V prejednávanej spore súd prvej inštancie posúdil žalobcom uplatnenú pohľadávku a to vo vzťahu k obojmu poisťným udalostiam, ktorá predstavuje rozdiel medzi fakturovanou cenou opravy poškodeného vozidla a sumou reálne zaplatenou žalovaným ako primeranú s poukazom na značku a model vozidla, keď vychádzal z cenníkov predložených žalobcom, ktoré monitorujú ceny normohodín obvyklé v košickom regióne pre osobné motorové vozidlá a ktoré preukazujú, že cena účtovaná žalobcom vo výške 30,00 eur/NH bez DPH bola primeraná.

78. V prípade uplatnených nákladov na opravu motorového vozidla mal teda odvolací súd za preukázané, že tieto boli primerané a obvyklé v danom regióne. Samotná skutočnosť, že ide o neautorizovaný servis, neovplyvňuje kvalitu vykonanej práce a teda nepredstavuje ani dôvod na krátenie ceny práce.

79. K tvrdeniu žalovaného, že priemerná cena práce v danom čase predstavovala inú sumu ako tú, ktorú fakturoval žalobca, odvolací súd uvádza, že pojem „primerané náklady“, ktoré zohľadňujú hodinovú sadzbu v danom regióne podľa zmluvných dojednaní, nemožno vykladať tak, že ide o tzv. priemerné náklady, teda matematický priemer medzi najvyššou a najnižšou cenou, ako ani náklady, ktoré zodpovedajú cenám dohodnutým medzi žalovaným a jeho zmluvnými partnermi a ktoré ceny sú zjavne deformované jednotlivými rámcovými zmluvami o spolupráci, kde dohodnutá cena je nižšia v dôsledku predpokladu väčšieho počtu zákazníkov, ktorí využívajú tieto opravovne na základe odporúčania žalovaného, čo má zjavne následne aj vplyv na samotnú úhradu poisťného plnenia zo strany žalovaného.

80. Súd prvej inštancie preto pri ustálení výšky primeraných nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla vo vzťahu k obojmu poisťným udalostiam tak v danom prípade správne tieto určil v rozmedzí minimálnych a maximálnych cien v danom regióne účtovaných v rozhodnom čase a správne aj vyvodil, že servis vykonávajúci opravu motorového vozidla neprekročil cenu normohodín obvyklú v košickom regióne pre príslušný typ a značku motorového vozidla. Odvolací súd len dodáva, že tomuto záveru v konečnom dôsledku zodpovedá samotné tvrdenie žalovaného, keď uvádza, že z vykonaného dopytu zo strany žalovaného vyplynulo, že priemerná cena práce v danom čase k motorovému vozidlu predstavuje 27,00 eur/NH s DPH (žalovaný však priznal cenu práce vo výške 23,00 eur/NH s DPH), čo znamená, že primerané náklady na cenu práce môžu byť nižšie ale aj vyššie ako 27,00 eur.

81. V zmysle čl. 10 ods. 16 VPP KAS - 2 „Poistený je povinný na požiadanie poisťovne predložiť hodnoverné doklady za opravu MV. V prípade, že poisťovní nebudú predložené hodnoverné doklady o oprave resp. o pôvode použitých náhradných dielov pri oprave MV, poisťovňa bude poisťné plnenie primerane krátiť v zmysle ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ MV bude odpredané v havarovanom stave táto povinnosť nevzniká.“

82. Vyššie citované ustanovenie neukladá poistenému povinnosť preukazovať originalitu náhradných dielov. Žalovaný, poisťovňa nemôže založiť krátenie poisťného plnenia len na základe svojho subjektívneho názoru o tom, ktorý doklad o oprave resp. nákupe náhradných dielov bude považovať za hodnoverný a ktorý už nie, resp. z dôvodu nepredloženia dokladu o originalite náhradných dielov. Pokiaľ teda žalovaný tvrdí, že právny predchodca žalobcu bol povinný predložiť doklady preukazujúce originalitu náhradných dielov, túto námietku žalovaného odvolací súd nepovažuje za dôvodnú. Zároveň uvádza, že povinnosť servisu resp. žalobcu vydať poškodenému nadobúdacie doklady k náhradným dielom nemá oporu v zákone. Ak by sa prijalo stanovisko žalovaného, potom pri predkladaní nadobúdacích dokladov od servisu, tento by mal ďalej žiadať doklady od svojho dodávateľa, dodávateľ

autoservisu ďalej od výrobcu, aby bolo možné zistiť originalitu a pôvodnú cenu náhradného dielu. Keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Je však potrebné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že z predloženého likvidačného spisu, čo sa týka predloženia nadobúdacích dokladov, ktoré mal predložiť poistený M. G., nepochybne vyplýva, že tieto boli predložené v rámci likvidácie poistnej udalosti. V poistných podmienkach žalovaného pre havarijné poistenie motorových vozidiel nie je uvedené, aké hodnoverné doklady o oprave vozidla by mal navyše poistený predložiť, a preto ani táto námietka odvolateľa nie je dôvodná.

83. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku správne uviedol, a to vo vzťahu k obom poistným udalostiam, že poškodení resp. ich právny nástupca žalobca nemá povinnosť predkladať doklad o úhrade ceny vykonanej opravy, pretože toto právo na poistné plnenie vzniká už vznikom škodovej udalosti a predložením výpočtu škody, čo napokon zodpovedá aj praxi samotného žalovaného, ktorý poskytol poistné plnenie (čiastočné) bez toho, aby požadoval takýto doklad.

84. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie bližšie nevysvetlil z akého dôvodu nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným, a to znalecké dokazovanie k výške škody ako aj výsluch postupcu č. 1 a postupcu č. 2 k okolnostiam uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky a k okolnostiam k priebehu likvidácie poistnej udalosti 1 a poistnej udalosti 2. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti konkrétny dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. O tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané, rozhoduje súd. Právo strany sporu navrhovať dôkazy, resp. právo vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom nemožno zamieňať s rozhodovaním súdu o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná. Nevykonanie dôkazov podľa návrhov alebo predstáv žalovaného, nie je postupom, ktorým by mu súd odňal možnosť konať pred súdom, lebo rozhodovanie o tom, ktoré dôkazy budú vykonané, patrí výlučne súdu a nie stranám sporu. Z uvedeného možno vyvodiť, že pokiaľ súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným, nebol tým postupom žalovaný vylúčený z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré mu patrí.

85. Súd prvej inštancie upustenie od vykonania ďalšieho stranami sporu navrhnutého dokazovania, a to výsluchu postupcu 1 a postupcu 2 a od vykonania znaleckého dokazovania navrhnutého žalovaným však odôvodnil, okrem iného aj dôvodom, že súd skúmal splnenie povinnosti strán sporu najmä z likvidačných spisov, ktoré jediné majú relevantnú vypovedaciu hodnotu vo vzťahu k posudzovaniu splnenia povinnosti strán sporu v danej veci, pričom žalovaný sa v týchto spisoch neodvolával na žiadne odborné posudzovanie výšky poistného plnenia, na žiaden znalecký posudok, iba na kalkulačný program. S týmito závermi sa odvolací súd stotožňuje a navyše dodáva, že vzhľadom na to, že žalobca predložil Zmluvy o postúpení pohľadávok, v ktorých postupcovia nepochybne vyjadrili svoj úmysel postúpiť označené časti pohľadávky žalobcovi, súd prvej inštancie dôvodne nevyhovел návrhu žalovaného na výsluch postupcov, pretože rozhodné skutočnosti boli zistené práve z uvedených zmlúv, ktoré súd prvej inštancie správne vyložil a vyvodil z nich aj správne závery o ich platnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalovaný ani v odvolacom konaní nepreukázal dôvodnosť výsluchu postupcu č. 1 a postupcu č. 2, ktorých navrhol vypočuť k okolnostiam priebehu likvidácie, bez toho, aby uviedol, aké okolnosti by mali byť výsluchom postupcu č. 1 a postupcu č. 2 objasnené vzhľadom na to, že opravu poškodení (postupcovia) nevykonávali, ale realizoval ju autoservis a samotnú likvidáciu vykonával žalovaný. Keďže sporným v tomto prípade nebol rozsah ani druh prác resp. materiál použitý na opravu poškodených motorových vozidiel, nebol ani dôvod nariadiť vo veci znalecké dokazovanie na preukázanie skutočnej škody, tak ako to navrhoval žalovaný.

86. Odvolanie žalovaného smerovalo aj proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi úroky z omeškania z dôvodu, že si splnil všetky povinnosti uložené mu v § 11 ods. 6 zák.č. 381/2001 Z.z.

87. Podľa § 11 ods. 6 zák.č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do 3 mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti:

a/ skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný;

b/ poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenia k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenia a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

88. Podľa § 11 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

89. Ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6 je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (§ 11 ods. 8 zák.č. 381/2001 Z.z.).

90. Z ustanovenia § 11 ods. 7 vyplýva povinnosť poisťovateľa plniť v stanovenej lehote, teda do 15 dní po skončení šetrenia škodovej udalosti. Uplynutím tejto lehoty sa poisťovateľ dostane do omeškania splniť povinnosť riadne a včas a keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má poškodený právo požadovať od poisťovateľa popri plnení úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

91. Odvolací súd zastáva názor zhodne so súdom prvej inštancie, že ustanovenie § 11 ods. 8 zák.č. 381/2001 Z.z. má povahu sankcie za nesplnenie povinnosti uvedenej v § 11 ods. 7 citovaného zákona poisťovateľom a má pôsobiť aj preventívne na to, aby poisťovateľ prešetril škodovú udalosť a oznámil poškodenému výsledok tohto šetrenia a rozsah poistného plnenia v určenej lehote. Pokiaľ však poisťovateľ oznámil v zákonnej lehote, že nebude plniť, prípadne, že bude plniť len čiastočne, nezbavuje ho to povinnosti v prípade úspechu poškodeného v súdnom konaní zaplatiť poškodenému aj úroky z omeškania zo sumy, ktorú mal plniť a neplnil, lebo svoju povinnosť riadne prešetril škodovú udalosť a plniť v zákonnej lehote t.j. v lehote 15 dní po skončení prešetrovania škodovej udalosti nevykonal. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že povinnosť platiť úroky z omeškania by mu vznikla aj doručením právoplatného rozsudku vo veci, keďže v tomto prípade bol žalovaný stranou sporu, teda sa mu nedoručuje právoplatný rozsudok ale rozsudok, proti ktorému má ako strana sporu právo odvolať sa, čo žalovaný aj využil. Doručenie právoplatného rozsudku žalovanému by prichádzalo do úvahy napr. v prípade ak by nebol stranou sporu ani intervenientom a poistený - škodca by žalovanému ako poisťovateľovi predložil právoplatné rozhodnutie súdu o povinnosti plniť poškodenému.

92. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania, o ktorých súd prvej inštancie rozhodol v súlade s platnou právnou úpravou.

93. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov tohto odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

94. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).